

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 63)

z dnia 21 czerwca 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 63)

21 czerwca 2016 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Izabeli Kloc (PiS)**, przewodniczącej Komisji, oraz **Lecha Kołakowskiego (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

I. informacja o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2016) 273, (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); COM(2016) 261, 262, 266, 280, 282, 295, 296, 297, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348 (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); COM(2016) 263, 265, 269, 274, 276 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); 2015/0906 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu),

II. rozpatrzenie, w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r., informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbędzie się w dniach 28 i 29 czerwca 2016 r.,

III. rozpatrzenie, w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r., Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Turcja) (COM(2016) 279 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP,

IV. uzupełnienie składu podkomisji stałej do spraw wykorzystania środków pochodzących z Unii Europejskiej,

V. rozszerzenie składu podkomisji stałej do spraw umowy handlowej Unii Europejskiej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej (TTIP),

VI. rozpatrzenie, w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r., informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (27 i 28 czerwca 2016 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2012) 206, COM(2014) 180, COM(2015) 636) COM(2016) 106, 107,

VII. rozpatrzenie, w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r., Sprawozdania Komii-

sji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Ósme sprawozdanie na temat statusu wdrożenia i programów wykonania (wymaganych na mocy art. 17) dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (COM(2016) 105 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowisko rządu,

VIII. rozpatrzenie, w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r., Wniosku dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom, ich śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem (COM(2016) 237 wersja ostateczna) oraz Wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom, ich śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem (COM(2016) 238 wersja ostateczna) i odnoszącego się do nich projektu stanowiska RP,

IX. sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Konrad Szymański** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Jakub Skiba** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Mariusz Gajda** podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Kozłowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej wraz ze współpracownikami, **Ryszard Zarudski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz ze współpracownikami, **Elżbieta Paczos** naczelnik wydziału w Ministerstwie Sprawiedliwości, **Joanna Czajewska** naczelnik wydziału w Ministerstwie Rozwoju, **Iwona Koza** p.o. prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wraz ze współpracownikiem, **Małgorzata Wróblewska-Łysik** analityk w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik wydziału w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz**, **Aneta Skorupa-Wulczyńska** i **Joanna Heger** – z sekretariatu Komisji w BSM, **Elżbieta Berkowska**, **Konrad Kuszel**, **Justyna Łacny**, **Łukasz Żołądek** – eksperci z Biura Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny. Przechodzimy do rozpatrzenia pkt I, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: COM(2016) 273 w trybie art.7 ust.4 ustawy; COM(2016) 261, 262, 266, 280, 282, 295, 296, 297, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348 w trybie art. 8 ust. 2 ustawy; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy COM(2016) 263, 265, 269, 274, 276; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze 2015/0906. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjmując bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie słyszę. **Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbędzie się w dniach 28 i 29 czerwca 2016 r. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Konrada Szymańskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Konrad Szymański:

Dziękuję bardzo. Szczyt jak zwykle będzie się odnosił przynajmniej do kilku warstw, kilku rozdziałów, problemów. Myślę, że przede wszystkim będzie się musiał w jakiś sposób odnieść do wyników referendum brytyjskiego. W przypadku gdy referendum będzie miało wynik pozytywny dla członkostwa Wielkiej Brytanii w UE, to wtedy zapewne przypomni o konieczności implementacji, pewnego rytmu implementacji porozumienia, które już jest wynegocjowane. W innym wypadku zapewne można się spodziewać przesłania politycznego, dotyczącego pożądanego czy też możliwego kształtu relacji gospodarczych i politycznych z Wielką Brytanią w przypadku jej opuszczenia UE i być może odniesień do reguł instytucjonalnych, proceduralnych, jeśli chodzi o implementację wyniku referendum.

Jeśli chodzi o bardziej przewidywalne elementy konkluzji, to zapewne do jednych z najważniejszych, które skupią istotną część dyskusji na szczycie, należy kwestia migracji. Szczyt odniesie się do zewnętrznego aspektu polityki migracyjnej UE. To jest jeden z elementów, który z punktu widzenia rządu jest niezwykle kluczowy. Polska w ostatnich miesiącach w coraz większym stopniu stara się angażować we wszystkie aspekty tego, co składa się na zewnętrzny aspekt polityki migracyjnej. Zapewne szczyt przedstawi rekomendacje dotyczące rozwijania unijnego zewnętrznego aspektu migracji, budując na doświadczeniach jakie zyskujemy wraz z wynegocjowaniem i implementacją porozumienia pomiędzy UE a Turcją.

Zasadniczo szczyt odniesie się do tych wszystkich części składowych, które są już obecne w programie pilotażowym dla zewnętrznych aspektów migracji. To jest ochrona granic, kontrola migracji, polityka powrotowa, współpraca z krajami trzecimi w innych obszarach, które mogą mieć związek z wywoływaniem fali migracyjnej. Z polskiego punktu widzenia, czyli środkowoeuropejskiego, ważne jest zaznaczenie pewnego zrównoważenia geograficznego, ponieważ w momencie kiedy przechodzimy od polityki kierowanej do poszczególnego państwa, do pewnej reguły, która ma przyświecać polityce UE jako takiej, ważne jest, żeby zaznaczać, że co prawda dziś mamy presję migracyjną wyłącznie z kierunku południowego, natomiast co do zasady powinniśmy pamiętać, że z każdego innego kierunku presja migracyjna może się pojawić i reguły polityki już bardziej uniwersalnej powinny brać to pod uwagę.

Drugim aspektem rozwoju tej polityki jest oczywiście jej finansowanie. Dzisiaj UE już okazała swoją daleko idącą hojność, jeśli chodzi o wydawanie budżetu unijnego w tych częściach, które w ogóle są dostępne dla takich nagłych przesunięć na przyszłość. Jeżeli polityka ta ma być okrzepłym projektem, trzeba będzie podejść pod zasady jej finansowania, pod pewną ewaluację obciążeń finansowych między państwami członkowskimi, budżet unijny, Europejski Bank Inwestycyjny. Tu zapewne również pojawi się kwestia zrównoważenia geograficznego.

Jeśli chodzi o wzrost gospodarczy, element, który tradycyjnie pojawia się w konkluzjach, to szczyt zapewne odniesie się do rynku cyfrowego, eliminacji barier, pakietu dotyczącego handlu elektronicznego, paszportu usługowego. Liczymy na to, że sformułowania w tych obszarach będą możliwie ambitne.

Istotnym elementem dyskusji na temat pakietu gospodarczego w samych konkluzjach będzie ustosunkowanie się do dotychczasowych doświadczeń, jeśli chodzi o europejski instrument inwestycji strategicznych. Dzisiaj wydaje się, że istnieje rosnące zainteresowanie ze strony Komisji Europejskiej, aby możliwie szybko zaakceptować prolongatę funkcjonowania tego instrumentu, który był zdefiniowany na lata 2015–2017. Z naszego punktu widzenia oczywiście nie ma żadnych przeciwwskazań, żeby te doświadczenia zbierać i je rozwijać w najbliższych latach, natomiast chcielibyśmy poprzedzić tego typu decyzję ewaluacją jego faktycznego działania w całym czasookresie jego funkcjonowania

przez całe dwa lata. Dzisiaj to funkcjonowanie, jak państwo wiedzą, jest geograficznie niezrównoważone. Zapewne jest więcej niż jeden czynnik tego niezrównoważenia geograficznego. Właśnie dzisiaj Ministerstwo Rozwoju przedstawiło bardzo poważną pulę projektów, które będą adresowane do tego instrumentu, więc liczymy, podobnie jak inne kraje regionu, na to, że to zrównoważenie geograficzne finansowania z tego instrumentu finansowego będzie uzyskane. Ale zanim podejmiemy decyzję o przedłużeniu mandatu dla tego instrumentu, chcielibyśmy wiedzieć, że rzeczywiście jest on w stanie funkcjonować w taki sposób, aby wspierać inwestycje strategiczne rozwojowe, aktywizować także fundusze prywatne, nie tylko w jednym zakątku Europy, ale w całej UE.

Szczyt zapewne odniesie się do dokumentu, który powinien być już do tego czasu przekazany państwom członkowskim, a który jest w trakcie konsultacji, a mianowicie do europejskiej strategii globalnej UE. Tu również pojawiają się tradycyjne dyskusję. Chodzi o zrównoważenie aspektu południowego i wschodniego tak w zakresie migracji, jak i w zakresie architektury bezpieczeństwa, odpowiedzialności za sąsiedztwo. Ten dokument będzie przedstawiony dopiero w najbliższej przyszłości, więc trudno dzisiaj definiować i decydować o tym, w jaki sposób szczyt powinien się do niego odnieść. To zależy oczywiście od treści tego dokumentu.

Przed szczytem NATO można się spodziewać jakiejś deklaracji związanej z samym szczytem. Zapewne deklaracja będzie się mogła odnieść do zasad współpracy między UE a NATO. Te zasady są w zaawansowanym stadium negocjacji. Ich sensem jest wyraźna preferencja, by wysiłki w zakresie wspólnej polityki obronnej korelować, szukać synergii pomiędzy wysiłkami unijnymi a natowskimi w tym obszarze.

Potencjalnie, powiedzmy, że wśród spraw różnych albo wśród spraw, które będą dołożone w ostatnich dniach przed szczytem można się spodziewać propozycji odniesień do przyszłości polityki sankcyjnej, do dynamiki ratyfikacji porozumienia klimatycznego w Paryżu, a także do trudnej sytuacji na rynku mleka i wieprzowiny.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Bardzo proszę, pan przewodniczący Trzaskowski.

Poseł Rafał Trzaskowski (PO):

Panie ministrze, bardzo dziękuję za informację. Krótka. Domyślam się, że trudno jest spekulować na temat tego, co się stanie w piątek, bo w piątek rano dowiemy się o wynikach brytyjskiego referendum. Wszyscy jesteśmy zgodni, że zarówno z punktu widzenia UE, jak i Polski jak i samej Wielkiej Brytanii byłoby dobrze, żeby Wielka Brytania została w UE. Chcę pana ministra zapytać o dwa scenariusze, nie przesądzając tego, co się stanie. Po pierwsze, jeżeli Wielka Brytania zadecyduje, żeby pozostać w UE, jak będą prowadzone negocjacje i jaki horyzont tych negocjacji, wcielenia w życie tych postanowień, które zostały wynegocjowane w lutym pan minister widzi. Krótka mówiąc, też kwestie wyciągania wniosków z tego, co się stało w Wielkiej Brytanii. Drugie pytanie, trudniejsze, jeżeli, nie daj Boże, Brytyjczycy zadecydowałiby się wyjść z UE, to pytanie, w jaki sposób rząd polski podejdzie do takich negocjacji? Na ile będzie otwarty na taki status Wielkiej Brytanii, który polegałby na tym, że Wielka Brytania będzie jak najbardziej i jak najbliżej związana z UE, a na ile będzie ulegał podszeptom, żeby w tych negocjacjach być niebywale twardym? Dlatego formułuję tak ogólnie to drugie pytanie, ponieważ zdaję sobie sprawę, że odpowiedź na nie w tej chwili może być dość trudna i delikatna. Zostawiam to pod rozważę pana ministra, ile może nam pan na ten temat powiedzieć. Ale rozumiem, że oba scenariusze są studiowane przez pana ludzi i być może scenariusz optymistyczny będzie łatwiejszy, bo i mniej politycznie wrażliwy, żeby go próbować ocenić. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze jakieś pytania? Jeśli nie ma, to bardzo proszę, panie ministrze, o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Rozwój wypadków, jeżeli chodzi o Wielką Brytanię, jest faktycznie dość jednoznacznie zarysowany. Będziemy mieli do czynienia albo z pozostaniem, albo z wyjściem Wielkiej Brytanii z Unii. Jeżeli chodzi o pozostanie, to faktycznie jest dość duża jasność. Mamy dość szczegółowo spisana umowę, która rysuje pewien rytm i pewne instytucjonalne obowiązki obu stron. Jeśli chodzi o wprowadzenie zmian do porządku architektury unijnej, do prawa wtórnego, to będziemy pilnowali, żeby były one wprowadzone rzetelnie, żeby nie były pretekstem do tego, aby nadinterpretować różne części tego porozumienia. Akurat w tej części, która jest najbardziej wrażliwa z polskiego punktu widzenia, mamy do czynienia z zapisami, które są bardzo detaliczne. Chyba najbardziej detalicznie opisana część jest właśnie dotycząca kwestii kalibracji wspólnego rynku, ale tak czy inaczej to wymaga uwagi. Jeśli chodzi o czas, w dużym stopniu zależy to od innych aktorów legislacyjnych. Myślę, że PE dzisiaj jest gotowy do tego, aby zaznaczyć swoją wagę instytucjonalną. Może odgrywać rolę bardzo spowalniającą, jeżeli chodzi o proces implementacji tego porozumienia, w szczególności, że dla znacznej części sił politycznych w PE to porozumienie, zwłaszcza jeśli chodzi o kalibrację wspólnego rynku, mówiąc najogólniej, budzi poważne wątpliwości. Spodziewam się, że może dojść do może nawet nadmiernego zaznaczenia swojej roli instytucjonalnej, co może się odcisnąć na czasie wprowadzenia w życie tego porozumienia. Dużo bardziej ogólnie i myślę, że to może ulegać bardzo różnym interpretacjom, jest opisany rozdział dotyczący przyszłej relacji między strefą euro a krajami, które są poza strefą euro. To budzi olbrzymie emocje i bardzo duży sceptycyzm w szczególności po stronie północnych państw strefy euro. To również może wywoływać pewne kłincze. Sposób odczytywania tego pierwszego rozdziału może nie ułatwiać szybkiego przeprowadzenia przez proces legislacyjny, przez jakieś inne instrumenty, które są tu wymagane.

Jeżeli chodzi o wyjście Wielkiej Brytanii z UE, to Polska będzie działała na rzecz tego, by było możliwie mało skutków ubocznych. Mam tu na myśli wszystkie te reakcje, które powoli słyszymy na kontynencie, które mówią o jakiejś retorsji, o karaniu Wielkiej Brytanii, o poszukiwaniu punktów spornych czy konfrontacyjnych w polityce Wielkiej Brytanii. Jestem przekonany, że jest to całkowicie pozbawione sensu. Wielka Brytania bez względu na to, czy jest w UE, czy nie jest, jest naszym sąsiadem, jest istotnym czynnikiem gospodarki europejskiej, bezpieczeństwa europejskiego w oczywisty sposób, i jeżeli tylko będzie taka gotowość po stronie Londynu, a to jest sprawa otwarta, kiedy się o tym dowiemy, bo, jak sądzę, wynik referendalny będzie przedmiotem sporu politycznego również w Londynie. Nawet jeśli wynik będzie negatywny, to będzie interpretowany w bardzo różny sposób, mniej lub bardziej konfrontacyjny wobec UE. Jeśli w Londynie ustabilizuje się pogląd, czego tak naprawdę Londyn oczekuje od UE na przyszłość, to Polska z całą pewnością będzie po stronie tych krajów, które będą adwokatem pragmatycznych rozwiązań zastępczych, tak w zakresie współpracy gospodarczej, handlowej, jak i politycznej, jeżeli tylko będzie takie oczekiwanie, taka gotowość.

Są tu pewne ograniczenia, ponieważ byłoby naiwnością sądzić, że UE, w tym Polska, kraj bardzo życzliwie i otwarcie nastawiony do Wielkiej Brytanii, są gotowe na to, aby pozwolić na wybieranie określonych tylko aspektów wspólnego rynku według gustu Londynu. Jeżeli ktoś chce być zaangażowany we wspólny rynek bardziej intensywnie, niż to jest dostępne dla krajów, które są po prostu członkami Światowej Organizacji Handlu, to musi brać pod uwagę fakt, że taki kraj będzie podlegał znacznej części regulacji UE i będzie również adresatem oczekiwań kontrybucji do budżetu unijnego.

Nie sądzę, żeby było dobrze opierać to o proste przełożenie, proste analogie pomiędzy Wielką Brytanią, Norwegią, Szwajcarią, ponieważ w przypadku Norwegii czy Szwajcarii mamy do czynienia ze zdecydowanie mniejszymi krajami, ale logika *more for more* jest tutaj na pewno adekwatna i z całą pewnością w Europie będzie takie właśnie proporcjonalne, rozsądne przekonanie panowało. To dopiero w procesie negocjacji się wyjaśni, jak dalece możemy się posunąć, jeżeli chodzi o restytucję brytyjskiego zaangażowania w projekty europejskie już nie na zasadach członkowskich. Gdyby tak się miało stać, że nie będzie to oparte o zasady członkowskie.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości tej informacji pana ministra? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja, w trybie 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy, przyjęła do wiadomości informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbędzie się w dniach 28 i 29 czerwca 2016 r. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.**

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. (Turcja) (COM(2016) 279 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany również przez pana ministra Konrada Szymańskiego. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Uwolnienie ruchu osobowego bezwizowego na pobyty krótkotrwale jest elementem porozumienia między UE a Turcją, które zostało niedawno przyjęte w ramach pakietowego rozwiązania, którego celem było powstrzymanie nielegalnej i niekontrolowanej migracji na szlaku Morza Egejskiego. Nie oznacza to jednak, że istnieje po stronie europejskiej jakakolwiek gotowość do tego, aby lekceważyć którykolwiek z siedemdziesięciu dwóch warunków technicznych, które są stawiane każdemu państwu, które ubiega się o ruch bezwizowy z UE. Podobnie jest w przypadku Turcji. To jest główny powód, dla którego trudno się spodziewać dotrzymania bardzo ambitnego, pierwotnie planowanego terminarza, który zakładał, że już w czerwcu można się spodziewać wprowadzenia ruchu bezwizowego. Te wymagania, jest ich wiele, ale kluczowe wymagania oczywiście dotyczą bezpieczeństwa dokumentów. To bezpieczeństwo jest warunkiem koniecznym uzyskania wystarczającej pewności co do tożsamości osób korzystających z ruchu bezwizowego. W tym bezpieczeństwie dokumentów kluczowym elementem jest wprowadzenie paszportów biometrycznych, które są obecne wśród obywateli tureckich wciąż w bardzo niewielkim stopniu. Inne elementy, dużo bardziej horyzontalne, o szerokim profilu, to kwestia walki z korupcją, standardy ochrony danych osobowych, współpraca z Europolem, współpraca w sprawach karnych, dostosowanie przepisów dotyczących zwalczania terroryzmu.

Jeśli chodzi o gotowość samej Turcji do wykonania ruchów wzajemnych, czyli uwolnienia ruchu bezwizowego dla obywateli państw UE, to 2 maja Rada Ministrów Turcji zniosła już warunkowo wizy dla obywateli państw członkowskich UE. Ta warunkowość oczywiście polega na tym, by przepisy te weszły w życie w momencie, gdy również UE będzie gotowa na otworenie granic dla obywateli Turcji. Oczywiście kluczowym elementem ograniczającym skalę tego zjawiska jest wciąż trudny do nadrobienia w szybkim tempie brak wdrożenia paszportów biometrycznych, ale także umowy o readmisji.

Komisja Europejska rekomenduje wprowadzenie rozwiązań tymczasowych, czyli uwolnienie ruchu bezwizowego tylko dla tych osób, które mają paszporty biometryczne, przynajmniej z dwoma cechami biometrycznymi, czyli odciskami palców i owalem twarzy. Z drugiej strony, oprócz nacisku politycznego na podpisanie umowy o readmisji, mamy przed sobą mechanizm zawieszający, czyli wprowadzenie takich zapisów do porządku międzynarodowego, które ułatwiałyby w sytuacji niepożądanych skutków wprowadzenia ruchu bezwizowego, na łatwe ich zawieszenie. To jest korpus uzgodnień w tej sprawie. Rozporządzenie jest przedmiotem prac, natomiast to wszystko dzieje się w kontekście politycznym, a także dostosowania samego państwa tureckiego do tego typu współpracy z UE.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Tomasz Głogowski. Bardzo proszę o zabranie głosu.

Poseł Tomasz Głogowski (PO):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, panie ministrze, szanowni państwo, omawiany dokument dotyczy możliwości wpisania Turcji na listę krajów, których obywatele posia-

dający paszporty biometryczne na czas do dziewięćdziesięciu dni będą mogli bezwizowo wjeżdżać do krajów UE. Dialog liberalizacyjny ruchu bezwizowego z Turcją trwa od 2013 r. Jest jednym z elementów skomplikowanego procesu docierania się relacji UE z Turcją. Oczywiście mamy świadomość, że jego przyspieszenie teraz wynika z tego, że jest to element umowy UE z Turcją w ramach szeroko rozumianego paktu, w którym Turcja bierze na siebie dużą rolę rozwiązania problemu migracyjnego. Oczywiście rozwiązanie tego problemu musi nastąpić w miejscach, w których on powstaje, w krajach, do których migranci docierają w pierwszej kolejności. To jest jedyna realna droga, więc oczywistą sprawą jest, że UE musi także pójść Turcji na rękę w innych kwestiach. Oczywiście, jak pan minister podkreślił, nie ma tu mowy o odejściu od wszystkich wymogów przedstawionych na mapie drogowej, które Turcja zobowiązała się wykonać.

Zdajemy sobie sprawę, że sytuacja polityczna, wewnętrzna w Turcji nie jest obecnie dobra. Mamy do czynienia z zaostrzeniem polityki prowadzonej przez prezydenta Erdoğana, można powiedzieć, z wojną domową prowadzoną na części kraju z częścią obywateli Turcji. Można przypuszczać, że ruch bezwizowy może być wykorzystywany przez obywateli Turcji, którzy sami będą uciekali z terenów objętych wojną czy jakimiś działaniami podobnymi do wojny w Turcji. Ale oczywiście podzielam opinię rządu, że należy poprzeć ten projekt liberalizacji wizowej w relacjach z Turcją. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Do głosu zapisał się pan poseł Jacek Protasiewicz. Bardzo proszę.

Poseł Jacek Protasiewicz (PO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Chciałbym tylko dopytać i doprecyzować. To jest pytanie kierowane do pana ministra, którego również serdecznie witam. Panie ministrze, czyli jak rozumiem z informacji, którą pan przedstawił, Komisja Europejska rekomenduje nawet mimo braku realizacji nie tylko technicznych, ale tych politycznych warunków wprowadzenia ruchu bezwizowego, de facto wprowadzenie go, przy spełnieniu wyłącznie kryteriów technicznych, czyli posiadanie paszportów biometrycznych. Czyli warunki natury politycznej zostały zawieszone na kołku i jeżeli obywatele tureccy, ich dokumenty spełniają warunki techniczne, to od kiedy dla nich ma obowiązywać ruch bezwizowy? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Z całą pewnością Komisja Europejska jest ostatnią instytucją, która chciałaby cokolwiek powiesić na kołku, więc z całą pewnością również w tym wypadku warunki techniczne, które są dobrze spisane i dobrze określone, nie będą odwieszane na kołek, jak pan się wyraził. Rozwiązania tymczasowe dotyczą tylko tego, że przy stosunkowo małym upowszechnieniu paszportów biometrycznych, można sobie wyobrazić ruch bezwizowy, ale tylko wobec obywateli, którzy taki dokument posiadają. To jest natura tymczasowa. Docelowym finalnym stadium jest oczywiście upowszechnienie paszportów biometrycznych wśród wszystkich chętnych do tego, by korzystać z ruchu bezwizowego. To jest akurat warunek sztywny. Kontrola dokumentów i pewność dokumentów jest warunkiem sztywnym, absolutnie pierwszorzędym.

Elementem dodatkowym, jakby pozaprogramowym, jest oczywiście wprowadzenie ze względów politycznych mechanizmu, który ułatwiałby na wypadek niedobrych konsekwencji wprowadzenia tego reżimu, łatwe jego zawieszenie, co jest zgodne także z polskimi oczekiwaniami, o ile ten mechanizm nie będzie podatny oczywiście na wstrząsy polityczne. Jeżeli będzie dobrze wyważony, jeżeli faktycznie będzie służył temu, żeby przeciwdziałać nadużyciom czy też nieoczekiwanemu rozwojowi wypadków, jeżeli chodzi o wprowadzenie ruchu bezwizowego, to nie widzimy powodów, żeby się temu przeciwstawić. To są wszystkie elementy zabezpieczające przed niepożądanymi efektami takiego rozwiązania.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze jakieś pytania? Bardzo proszę, pan poseł Winnicki.

Poseł Robert Winnicki (niez.):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, wszystko prze do tego, żeby Turkom zezwolić na bezwizowy obrót. Jak mogliśmy się dowiedzieć, między innymi z głosu posła sprawozdawcy, albo wiemy to skądinąd, w Turcji na obszarach Kurdystanu trwa obecnie de facto wojna domowa. Trwa powstanie kurdyjskie o ograniczonym póki co zasięgu. Co więcej, pojawiają się głosy, jak na przykład ostatnio z Bułgarii, że Turcja nie realizuje porozumienia w zakresie przyjmowania imigrantów zawracanych z Europy.

Oczywiście sam pomysł, by osiemdziesięciomilionowemu państwu muzułmańskiemu dawać taki przywilej, jakim jest ruch bezwizowy, należy uznać za politycznie obłądny w wykonaniu elit UE. Czy przy tych dodatkowych elementach, które dochodzą, to znaczy, potencjalnie możliwych problemach z realizacją przez stronę turecką założeń, które były w porozumieniu UE–Turcja, zważywszy na to, że Kurdystan może być źródłem kolejnej fali imigracji, tym razem z kraju objętego właśnie ruchem bezwizowym, w kontekście wszystkich nadchodzących wydarzeń, czy Polska jednak nie planuje być może zrewidować swojego stanowiska i negatywnie się ustosunkować do kwestii przyznania obywatelom Turcji prawa do ruchu bezwizowego? W moim przekonaniu pozwalanie na taki ruch jest po prostu samobójstwem politycznym, demograficznym Europy. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy pan minister będzie jeszcze odpowiadał?

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Tak. W samym porozumieniu o ruchu bezwizowym są wyraźne elementy warunkowości, które zabezpieczają prawa UE, jeżeli chodzi o kontrolę procesu i kontrolę prawa korzystania z tego procesu. W porozumieniu UE–Turcja, tym szerszym, dotyczącym kontroli migracji na Morzu Egejskim, tych elementów warunkujących jest jeszcze więcej, więc jestem zupełnie spokojny o to, że każdy element niedotrzymania słowa przez którąkolwiek ze stron spowoduje zapaść tego porozumienia i cofnięcie się wszystkich stron na swoje pierwotne pozycje. Myślę więc, że nie wprowadzamy się w sytuację, z której nie ma już wyjścia. Cały czas, Polska, a także inne państwa członkowskie, mają pełną świadomość, że potrzebna jest pełna kontrola tego procesu i bardzo duża uwaga. Stąd się wziął pomysł tej klauzuli, dość kontrowersyjnej, pierwszy raz wprowadzonej klauzuli łatwego zawieszania ruchu bezwizowego.

Pamiętajmy również o tym, że ruch bezwizowy nie oznacza braku kontroli dokumentów. Wręcz przeciwnie, te dokumenty muszą spełniać wysokie europejskie wymagania, jeżeli chodzi o ich bezpieczeństwo i wiarygodność. Cały proces nie zmierza do tego, aby otworzyć granice między UE a Turcją. Chodzi tylko i wyłącznie o zlikwidowanie obowiązku wizowego. Natomiast kontrola dokumentów, myślę, będzie przebiegała w sposób jeszcze bardziej skrupulatny, niż to miało miejsce do tej pory. Pamiętajmy również, że do tej pory statystyki tureckie, jeżeli chodzi o wydawanie wiz, pokazują, że znakomita większość obywateli tureckich otrzymywała wizy zgodnie z dzisiaj obowiązującymi regulacjami. Stopień odmów, jeśli chodzi o wizy dla Turków, jeżeli dobrze pamiętam, bo nie mam tego w dokumentach na dzisiejsze spotkanie, był poniżej 4%. Jest to więc dosyć typowa sytuacja, która pokazuje kolejną przesłankę do tego, że kraj jest przygotowany do tego, aby uczestniczyć w ruchu bezwizowym.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Nie widzę więcej zgłoszeń, wobec tego chcę zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Turcja) (COM(2016) 279 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego**

dokumentu. Czy jest sprzeciw wobec takiej konkluzji? Nie widzę. Wobec tego na tym zamykam rozpatrywanie pkt III. Dziękujemy panu ministrowi.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt IV, czyli uzupełnienia składu podkomisji stałej do spraw wykorzystania środków pochodzących z Unii Europejskiej. Skład podkomisji został uzupełniony o kandydaturę pana posła Wojciecha Bakuna, który był członkiem podkomisji do czasu jego odwołania ze składu Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 20 kwietnia. Od 20 maja pan poseł jest znowu członkiem naszej Komisji. Czy wobec tego pan poseł zgadza się również na powrót do podkomisji?

Posel Wojciech Bakun (Kukiz15):

Tak, zgadzam się.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Czy jest sprzeciw wobec tej kandydatury? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja uzupełniła skład podkomisji stałej do spraw wykorzystania środków pochodzących z Unii Europejskiej o posła Wojciecha Bakuna.** Zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt V, czyli rozszerzenia składu podkomisji stałej do spraw umowy handlowej Unii Europejskiej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej (TTIP). Zgodnie z ustalonymi parytetami w skład podkomisji wchodzi pięciu posłów PiS, dwóch – PO, i po jednym z Nowoczesnej i Kukiz15. W związku z faktem, że poseł Robert Winnicki nie jest już członkiem klubu Kukiz15, proponuję, aby rozszerzyć skład podkomisji o posła Jacka Wilka. Pan poseł wyraził zgodę. Czy jest sprzeciw wobec kandydatury pana posła Wilka na członka podkomisji? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja rozszerzyła skład podkomisji stałej do spraw umowy handlowej Unii Europejskiej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej.** Zamykam rozpatrywanie pkt V.

Przechodzimy do pkt VI, czyli rozpatrzenia, w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r., informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (27 i 28 czerwca 2016 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Ryszarda Zarudskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, oraz pana ministra Krzysztofa Kozłowskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska RP.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ryszard Zarudski:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, co prawda nie będę z meczem konkurował, bo wiem, że wszyscy mamy tę intencję, ale chciałbym w krótkich słowach najistotniejsze rzeczy przedstawić.

W dniach 27 i 28 czerwca 2016 r. odbędzie się posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa. W części rolnictwo, którą chcę przedstawić, w spotkaniu weźmie udział minister rolnictwa i rozwoju wsi Krzysztof Jurgiel. Jest tu kilka spraw, które konkretnie chciałbym przedstawić. Wstępna lista punktów A zawiera trzy dokumenty o charakterze legislacyjnym. Pierwszy z nich to projekt dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do bonów na towary lub usługi, który znajduje się w kompetencji Ministerstwa Finansów. Rząd RP, i takie też jest stanowisko ministerstwa, opowiada się za przyjęciem wyżej wymienionego aktu ustawodawczego.

Kolejne dwa dokumenty to projekt rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa własności, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w zakresie małżeńskich ustrojów majątkowych oraz projekt rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w zakresie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich, które znajdują się w kompetencji Ministerstwa Sprawiedliwości. Tu zgodnie z uzasadnieniem, punktem odniesienia, ministerstwo i stanowisko rządu jest za przyjęciem tych rozstrzygnięć.

I najważniejsza rzecz, istotna z punktu widzenia MRiRW, wspólna agenda posiedzenia w ramach punktów dotyczących rolnictwa zawiera następujące projekty o charakte-

rze legislacyjnym. Jest to projekt rozporządzenia dotyczącego produktów ekologicznych, czyli w swej istocie projektów rozporządzenia PE i Rady w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, zmieniających rozporządzenie PE. W tej części dyskusja nad projektem rozporządzenia trwa. Odbывают się kolejne trilogi. Ministerstwo w tej koncepcji podejścia w ramach podejścia ogólnego jest za rozstrzygnięciami, które jeszcze są procedowane. W tej części uzasadnienie jest w materiałach. Zachęcam do zapoznania się. Z mojej strony to byłoby tyle. Może w trochę zasadniczy sposób, ale uzupełnienia są w przesłanych materiałach. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy pan minister chciał uzupełnić? Proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Krzysztof Kozłowski:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, państwo ministrowie, chciałbym oświadczyć do protokołu, że wynik dzisiejszego meczu będzie 2:1. Dwa dla nas, jeden dla naszych partnerów zza wschodniej granicy. Zobaczą państwo, że się sprawdzi.

Mam nadzieję, że nasze sprawozdanie dotyczące projektu rozporządzenia PE i Rady w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi, uchylającymi rozporządzenie Rady 1006 równie jednomyślnie zostanie przyjęte. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, w maju 2015 r. Komisja Europejska przystąpiła do procedury tak zwanego REFIT-u, czyli odchudzenia tej całej potężnej legislacji unijnej. To rozporządzenie, nad którym dzisiaj procedujemy, które jest rozważane, jest efektem procedury REFIT-u. Założenia były bardzo dobre. W przypadku tego rozporządzenia chyba nie do końca Komisja Europejska przemyślała swoje stanowisko, dlatego Polska uzależnia poparcie dla przedmiotowego projektu od uwzględnienia naszych uwag przedstawionych w trakcie prac nad rozporządzeniem. Oczywiście chętnie też przystąpimy do kompromisu, ale on musi spełniać kilka naszych warunków. W trzech słowach, czym warunkujemy to nasze, jak na razie wstrzemięźliwe, stanowisko.

Po pierwsze, zdaniem Polski projekt nie upraszcza przepisów związanych z udzielaniem upoważnień do prowadzenia połowów. Projekt w obecnej formie wprowadza dużo obciążeń biurokratycznych, zarówno dla armatorów, jak i administracji państw członkowskich UE, nie zapewnia podmiotom gospodarczym większej stabilności prawa oraz nie eliminuje nakładania się kompetencji poszczególnych instytucji, tj. Komisji Europejskiej i administracji rybackiej państw członkowskich. Generalnie rzecz biorąc, samo założenie projektu nie zostało zrealizowane.

Po drugie, przedłożony projekt powoduje pojawienie się po stronie armatora dodatkowych kosztów, zwiększając tym samym finansowy aspekt działalności połowowej.

I ostatnia, dla nas najważniejsza sprawa, projekt rozporządzenia stawia flotę unijną w sytuacji niekorzystnej względem flot państw trzecich. Zawarte w nim rozwiązania są dyskryminujące wobec floty unijnej ze względu na to, że statki państw trzecich nie będą musiały spełniać wszystkich wymogów administracyjnych wynikających z tego projektu, natomiast flota unijna takim uwarunkowaniom będzie podlegała. Z mojej strony to wszystko. Bardzo dziękuję. Jeszcze raz podkreślam: 2:1. Jeśli się pomyliłem, proszę przysłać mejla ze sprostowaniem do ministerstwa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję, panie ministrze, i dziękuję za optymizm. Szanowni państwo, otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów ustawodawczych UE oraz projektów aktów przyjmowanych na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 27 i 28 czerwca 2016 r. w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI. Dziękuję.

Przechodzimy do pkt VII, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozda-

nia Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Ósme sprawozdanie na temat statusu wdrożenia i programów wykonania (wymaganych na mocy art. 17) dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (COM(2016) 105 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Mariusza Gajdę, podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska. Bardzo proszę o wprowadzenie do tematu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Mariusz Gajda:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, postaram się to w skrócie przedstawić. Celem tego dokumentu jest uzyskanie szerszego obrazu sytuacji w państwach członkowskich pod względem zgodności z zobowiązaniami prawnymi wynikającymi z dyrektywy Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącymi ścieków komunalnych 91/271/EWG. W sprawozdaniu połączono przekazane przez państwa członkowskie dane dotyczące zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych oraz dane dotyczące programu wykonania. Podejście to umożliwiło przeprowadzenie oceny luk w zakresie prawidłowego zbierania i przyłączania ścieków oraz działań planowanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z wymogami dyrektywy, a także szacunkowych potrzeb inwestycyjnych. Dalej mamy tu opis działań. Może przejdę od razu, jeśli pan przewodniczący pozwoli, do wniosków.

W wyniku przeprowadzonych działań były pewne perturbacje związane ze sprawozdawaniem Komisji Europejskiej w formie elektronicznej. W związku z tym podjęto działania zmierzające do poprawy jakości przekazywanych danych, żeby w przyszłości nie było takich sytuacji jak była przy poprzednim przekazywaniu. Chodziło tam o to, że były nieodpowiednie formaty przekazywane, czy formularze, i potem Komisja Europejska nie pozwoliła na ich poprawienie, ale sprawa została wyjaśniona.

Na podstawie zgromadzonych niezbędnych informacji w zakresie sprawozdawczości z wykonania postanowień tej dyrektywy zidentyfikowano i zaplanowano realizację przedsięwzięć z zakresu rozwoju infrastruktury ściekowej, ujętych w krajowym programie czyszczenia ścieków komunalnych. Jest to instrument, który implementuje tę dyrektywę. Realizacja tych przedsięwzięć pozwoli na osiągnięcie pełnej zgodności z przepisami tej dyrektywy w rozsądnym czasie. To są nakłady bardzo wysokie i na pełną realizację tej dyrektywy potrzebny jest czas i nakłady.

Mimo znacznych nakładów inwestycyjnych i dynamicznego rozwoju gospodarki wodno-ściekowej zdefiniowano luki w wypełnieniu wymogów dyrektywy na terenie Polski. W celu wyeliminowania istniejących luk utworzono mechanizmy dofinansowania inwestycji z zakresu gospodarki wodno-ściekowej, między innymi w ramach programu operacyjnego „Infrastruktura i środowisko” na lata 2014–2020. Ponadto w przyjętym przez rząd w 2014 r. dokumencie pod nazwą „Krajowa inteligentna specjalizacja”, stanowiącym załącznik do programu rozwoju przedsiębiorstw, określono obszary, na których skupia się finansowanie przeznaczone na działalność badawczo-rozwojową. Jednym ze wskazanych obszarów jest obszar: innowacyjne technologie przetwarzania i odzyskiwania wody oraz zmniejszające jej zużycie, w ramach którego między innymi są prowadzone badania innowacyjne, zarówno ścieków przemysłowych, jak i ścieków komunalnych, a także dotyczące odzyskiwania wody i innych surowców ze ścieków. Jest to coraz bardziej rozwijane. Między innymi wykorzystuje się też pewne osady ściekowe do celów energetycznych, odzyskuje się wodę do celów gospodarczych niewymagających wody o jakości wody zdatnej do picia. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Łukasz Zbonikowski. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Łukasz Zbonikowski (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, przedmiotem sprawozdania jest status wdrożenia i programu wykonania dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Celem dokumentu jest cena wdrożenia tej dyrektywy przez państwa członkowskie na podstawie przedstawionych sprawozdań. Informacje te przed-

stawiały wszystkie dwadzieścia osiem państw członkowskich UE. Niestety dwa z nich – Włochy i Polska – przekazały niewystarczającą informację i niedostatecznej jakości dane. W przypadku Polski uniemożliwiło to nawet uwzględnienie jej w sprawozdaniu. Jak podaje w informacji rząd, sprawozdanie zostało sporządzone. Istotne problemy techniczne doprowadziły do nieuwzględnienia tego w sprawozdaniu.

Według informacji Rady Ministrów postęp w realizacji inwestycji w zakresie gospodarki wodno-ściekowej od momentu wstąpienia Polski do UE jest znaczący. W latach 2003–2014 zakończono budowę 376 nowych oczyszczalni. Wybudowano 76 169 km sieci kanalizacyjnej. W latach tych na realizację zadań ujętych w ideowym programie oczyszczania ścieków komunalnych wydano 55,9 mld zł, z czego około 39,2 przeznaczono na zbiorcze systemy kanalizacyjne. Jednakże mimo znacznych nakładów inwestycyjnych, znaczącego rozwoju gospodarki wodno-ściekowej, w Polsce wciąż istnieją luki w wypełnianiu przez nią wymogów dyrektywy 91/271/EWG.

W dokumencie Master Plan dla wdrażania dyrektywy Rady, dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, stwierdza się, że realizacja działań inwestycyjnych po 2015 r. nie zapewni pełnego osiągnięcia zgodności z dyrektywą w przypadku 497 aglomeracji, jakkolwiek przyczyni się do spełnienia przez nie tych wymogów w znacznym stopniu. Co więcej, zagrożeniem dla wypełnienia zapisów Master Planu był znaczny zakres niezbędnych działań inwestycyjnych, jakie miały być wykonane w stosunkowo krótkim czasie.

Mając powyższe na uwadze, należy podzielić stanowisko rządu, że konieczne jest pilne podjęcie działań naprawczych, mających na celu minimalizację zaistniałych opóźnień w realizacji inwestycji na rzecz wdrażania dyrektywy 91/271/EWG. Mimo istotnych nakładów inwestycyjnych i znaczącego rozwoju gospodarki wodno-ściekowej w Polsce, dyrektywa ta nie została w pełni przez nią implementowana. W celu wyeliminowania tych luk rząd polski podjął działania polegające między innymi na tworzeniu mechanizmów dofinansowania i inwestycji z zakresu gospodarki wodno-ściekowej. W związku z zaistniałymi opóźnieniami w realizacji inwestycji na rzecz wypełniania wymogów dyrektywy, konieczne jest pilne podjęcie działań naprawczych, jak również przedstawienie nowego harmonogramu prac na rok 2016 i kolejne lata niezbędnych do pełnej implementacji dyrektywy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję panu posłowi sprawozdawcy. Otwieram dyskusję. Czy ktoś chce się wypowiedzieć w sprawie tego dokumentu? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat Sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Ósme sprawozdanie na temat statusu wdrożenia i programów wykonania (wymaganych na mocy art. 17) dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (COM(2016) 105 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VII. Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Przechodzimy do pkt VIII, czyli rozpatrzenia w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom, ich śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem (COM(2016) 237 wersja ostateczna) oraz Wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom, ich śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem (COM(2016) 238 wersja ostateczna) i odnoszącego się do nich projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Jakuba Skibę, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jakub Skiba:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Króciutko. W konwencji meczowej to już jest właściwie ostatni punkt, czyli ostatnia piłka. Muszę wykonać szybką akcję zakończoną powodzeniem. Wysoka Komisjo, przedłożone do rozpatrzenia stanowisko RP obejmuje swoim zakresem dwie decyzje Rady w sprawie podpisania oraz zawarcia umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a UE w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom, ich śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem. Umowa ta zwana jest potocznie umową parasolową. Nie przedstawia ona z punktu widzenia rządu RP żadnych problemów. Uważamy, że to jest bardzo istotny element rozwoju współpracy transatlantyckiej w obszarze zapobiegania i zwalczania zagrożeń dla bezpieczeństwa w kontekście przekazywania danych w obszarze współpracy policyjnej oraz współpracy wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, przy jednoczesnym ustanowieniu wysokich zharmonizowanych gwarancji związanych z ochroną danych osobowych. Na szczególne uznanie zasługuje ujęcie w treści umowy podstawowych unijnych przepisów o ochronie danych w zakresie norm przetwarzania, gwarancji ograniczeń oraz praw osób fizycznych. Innym elementem, który warto podkreślić, jest wynegocjowanie mechanizmów, które skutkować będą zaprzestaniem nierównego traktowania obywateli UE w zakresie możliwości dochodzenia odszkodowania na drodze sądowej, między innymi w przypadku odmowy dostępu do danych.

Chciałbym powiedzieć dwa zdania na temat procedury, jaka tego dotyczy, ponieważ są to dwie decyzje Rady. Pierwsza w sprawie podpisania, została przyjęta przez Radę w dniu 20 maja 2016 r., natomiast sama umowa została podpisana w dniu 2 czerwca podczas spotkania ministerialnego UE-Stany Zjednoczone, które odbyło się w Amsterdamie. Teraz zgodnie z tą procedurą ostatnim etapem będzie przyjęcie decyzji w sprawie zawarcia umowy, co może nastąpić wyłącznie po uzyskaniu zgody PE, która nie została jeszcze wydana. Taka jest aktualnie sytuacja proceduralna.

Jeszcze jedna rzecz na koniec: nie zgadzam się z panem ministrem Kozłowskim. Będzie 3:1 dla Polski.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Marcin Świąćicki. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Marcin Świąćicki (PO):

Panie przewodniczący, panie ministrze, szanowna Komisjo, jak już było powiedziane, przedmiotem tego punktu są dwie decyzje Rady: jedna w sprawie zawarcia, a druga w sprawie podpisania umowy między UE a Stanami Zjednoczonymi w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom i śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem; oraz trzeci dokument – projekt stanowiska RP w tej sprawie.

Trzeba powiedzieć, że wymiana rozmaitych danych dotyczących przestępstw, ścigania i zapobiegania przestępstwom odbywa się cały czas na podstawie rozmaitych porozumień dwustronnych między krajami naszymi, czy wielostronnych między UE a Stanami Zjednoczonymi. Przekazanie takich danych do Stanów Zjednoczonych nie jest objęte europejskim systemem ochrony danych osobowych, a więc może być tak, że te dane są komuś innemu przekazywane, że nie są chronione, że są łatwo udostępniane, że są przechowywane bardzo długo, że w przypadku wycieku nie ma stosownych postępowań. Jednym słowem – i potwierdził to również Trybunał Sprawiedliwości w roku 2015 – zakres ochrony, jaki zapewniają Stany Zjednoczone dla danych przekazywanych im z Europy, jest poniżej standardów europejskich.

To porozumienie, po pierwsze, dotyczy danych związanych ze ściganiem przestępstw, również terroryzmu, przekazywanych przez policję, przez wymiar sprawiedliwości, a więc to nie dotyczy danych, jakie przekazują sobie koncerny etc. Natomiast w pewnych przypadkach przekazywania danych dotyczących linii lotniczych i pasażerów, jeśli to dotyczy sprawy bezpieczeństwa, to również ta umowa obejmuje tego typu dane. Czyli jak linie przekazują sobie dane dotyczące pasażerów w sprawach czysto komercyjnych, to ta umowa tego nie obejmuje, ale jeśli chodzi o bezpieczeństwo pasażerów związane z terroryzmem, to ta umowa to obejmuje.

Ta umowa reguluje, po pierwsze, jakie dane, a więc że to muszą być dane służące określonym celom, a nie jakieś dowolne, i przetwarzane w bardzo określonym celu. Po drugie, zapewnia wszystkie standardy dotyczące tego, komu mogą być dalej udostępniane, tylko pod warunkiem, że pierwotne źródło tych danych się na to zgadza, ta organizacja, która przekazała je z Europy, jaki jest tryb niszczenia tych danych, co należy robić w wypadku nieprzewidzianego przecieku czy dostępu do tych danych. Reguluje również sprawę odszkodowań dla osób fizycznych za ujawnienie ich danych osobowych w sposób nieuprawniony. Dotychczas na gruncie ustawodawstwa amerykańskiego takie odszkodowania dla Europejczyków były znacznie gorzej traktowane, czy nie było w ogóle takich uprawnień jak mają obywatele amerykańscy. Umowa reguluje też dane bardziej ogólne, czyli dotyczące identyfikacji osób z danymi wrażliwymi dotyczącymi poglądów politycznych, poglądów religijnych, narodowości, obyczajów seksualnych, które mają zapewnioną dokładniejszą, bardziej szczelną ochronę.

W sumie ta umowa międzynarodowa będzie chroniła dane osobowe przekazywane stronie amerykańskiej zgodnie ze standardami europejskimi, zapewni odpowiednie równoprawne traktowanie osób fizycznych, a również mimo wszystko ułatwi współpracę organom policji i wymiarowi sprawiedliwości, ponieważ zapewniając ochronę, nie będzie wątpliwości, że te dane wyciekną i że w takim razie lepiej ich w ogóle nie udostępniać. Można będzie udostępniać, bo właśnie ochrona będzie uwzględniała europejskie standardy.

Jak już to było powiedziane, oprócz tych dwóch decyzji Rady dotyczących zawarcia umowy i jej podpisania (do podpisania jest wyznaczona Komisja Europejska i wyznaczona przez nią osoba) potrzebna jest jeszcze zgoda PE, żeby umowa stała się ważna. Wreszcie umowa zawiera rozmaite postanowienia końcowe o wzajemnym informowaniu się o nowych aktach prawnych w krajach członkowskich i w UE, na podstawie których będzie się przekazywać dane. Jeszcze raz podkreślam, że umowa dotyczy ochrony danych, a nie samego ich przekazywania (to rozmaite organy policyjne między sobą zawierają takie umowy), możliwości zawieszenia tej umowy, możliwości jej nadzoru i monitorowania. Wszystkie przepisy przejściowe, które są w takim przypadku niezbędne. Umowa jest zawierana na podstawie TFUE, odpowiednich paragrafów dotyczących zawierania umów międzynarodowych i samej ochrony danych osobowych w UE. Umowa uwzględnia również ostatnią dyrektywę UE w tej sprawie, mianowicie z roku 2015 dotyczącą właśnie tych danych dotyczących przestępczości i danych policyjnych. Jak państwo wiedzą, jest ogólna dyrektywa UE o ochronie danych osobowych osób fizycznych z roku 1995, a w 2015 r. była jeszcze wydana specyficzna dyrektywa dotycząca danych policyjnych. Ta umowa już uwzględnia postanowienia tej dyrektywy.

Rząd polski nie zamierza zgłaszać żadnych uwag. Popiera obie te decyzje Rady. Ja też uważam, że nie ma tu spraw kontrowersyjnych. Wnoszę, żeby to przyjąć i poprzeć stanowisko rządu.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję posłowi sprawozdawcy. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chcę zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom, ich śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem (COM(2016) 237 wersja ostateczna) oraz Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępstwom, ich śledzeniem, wykrywaniem i ściganiem (COM(2016) 238 wersja ostateczna) i odnoszący się do nich projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tych dokumentów.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VIII. Dziękuję, panie ministrze. Za optymizm też.

Przechodzimy do spraw bieżących. Kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się jutro o godzinie 11.00. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IX.

Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji.